

Még ha mesélik is, hogy odakint jobb, nem hiszem el. Bár egyszer majd előfordulhat, ám a magam akaratából nem fogok a levesbe kerülni.

Az élet folyamatos küzdelem azért, hogy megmaradjunk, de összességében ez is olyan ideiglenes. Mi hasznom van abból, hogy ezt tudom? Sokkal inkább az ügyes mozgásból.

A végsőkéig ellenállok. Mindvégig, hogy is tehetnék másként...

Onnan jön az a kéz... A félresiklás izgalmassá teszi az életet. Minden megmenekülés győzelem. Ennek nevében érdemes cselekedni.

Neked bizony ízletes vagyok, de senki nem tudja, mennyire ízlek magamnak – mennyire ízlik nekem az élet itt, ennek a budapesti haléletteremnek az akváriumában.

Pusztay János fordítása

Az utazó

*A hirdetést a világhálón találtam
mostantól látogatható a pokol
jöhetnek üzletemberek turisták
bűnös lelkekhez hűséges rokonok
a vízum körül egy kis vita támadt
mi az hogy mindegyik három csepp vérbe kerül
aztán itt van ez a valutakorlátozás
sárga nyírfalevelek vannak forgalomban
de a földi levelek nem érvényesek a Sátán képmása hiányzik róluk
mégis csak úgy özönlött a sok kíváncsi
hosszú sor kígyózott a konzulátus előtt
beálltam én is a sorba bűnös barátommal szerettem volna találkozni
egy alagútban találtam magam
a vámos lelkem legmélyebb bugyrait kiforgatta
a határőr pecsétet nyomott a homlokomra
visszatértem de a jel a homlokomon maradt
a szomszédok kíváncsian tapogatóztak
miért nem akartál ottmaradni*

Hír

*Két hullám paskolta csónakom
egyfelől az egyik másfelől a másik
mit akartok tőlem kérdeztem unottan
csak azt hogy tudd
mekkora kín az örökkévalóság*

Oláh János fordításai